

Mount everest

27.6.2014

Hei, alle dere der hjemme! Nå har jeg kommet ca halvveis til toppen. Jeg kjenner at det begynner og bli tynnere og mindre oksygen nå, så vi må snart ta i bruk oksygenmaskene. Men ellers er alt på topp, håper dere også har det bra. Men jeg gleder meg til og se dere igjen, og kunne si at «jeg har vært på Mount Everest»

Vi går sirka 8 timer hverdag, så er slitne ja. Men vi tar mange små pauser og vi hadde regnet med at det kom til å bli sånn. De siste dagene har jeg begynt å kjenne litt på at jeg lengter litt hjem, men jeg skal ikke gi opp. Vi er en stor gjeng, så om en er litt negativ og holder på å gi opp. Så motiverer vi hverandre, og det syntes jeg er veldig bra!

I mannskapet er vi 17 stykker, to av de er leger, 5 er sherpaer. Så vi er 10 kompiser som skal prøve å nå toppen i lag. Vi har med oss en del mat, så vi håper det blir nok, vist ikke så er det ikke håp. Vi har ikke møtt på noen andre enda, men har sett fotspor så vi vet at det er noen ikke så veldig langt foran oss.

Har nå gått i tre uker, så begynner å bli litt lei. Men vi har ett problem, og det er at noen av mennene i mannskapet begynner å bli veldig kalde å kan hende de ikke klarer å fortsette. Vi har fått leger til å se på det, men de sa det ikke så så bra ut. Og nå som de er så kalde har de ikke klart å gå så fort, så vi har gått veldig sakte sammens med de. Og da har vi også begynt å bli kalde.

For to dager siden så vi et snøskred, det var langt fra oss. Men det var veldig stort, så vi kunne ikke se om det var mennesker der.

Vi gjør stort sett ikke på mer enn å gå, spise, sove...

Det er bratt, med partier med løse stener, is, snø, og glatte partier. Bortsett fra at noen av oss er kalde, så er det ikke noe mer skader eller problemer. Så det er jo bra.

Vi er det 64 mannskapet som prøver seg på Mount Everest.

